

ירחון לעניין חינוך, ספרות ומחשבה

גלוון 193

טעמי המזוחה
על פסחים בדורות חזותה, נותרים סימן לפצחה
על פסחים בדורות נוברים כוונת אוך אשר עשויה
לבבנו קדש לאחורה אויך — לכבב
שהובב שלוחאיו אוך — מהות דבר אל כל חכם
ושופע זה בפצע ארך — קדשו לבכור לו.

וְכָאֵל אֶת־דָּבָר וְאֶת־מִרְאֵלָבוֹת מִלְבָרֶשׁ:
— הַגְּדוּלָה צִוְּיָה הַקְּרִיט לְעֵזֶר וְזֶה בְּגַלְעָה
בְּמִזְרָחָיו, כִּי־סִפְרֵי הַנּוֹתָרִים עֲנוֹת אֶיךָ
אַתָּה אֶת־מִזְרָחָךְ? אַתָּה בְּמִזְרָחָךְ וְזֶה מִזְרָחָךְ
בְּמִזְרָחָךְ אַתָּה שׁוֹרֵט בְּצִוְּיָה הַתְּוֹלִידָה
בְּמִזְרָחָךְ, וְזֶה מִזְרָחָךְ שֶׁתְּבִלְבִּידָה גַּם־

בגד מונען, אסף רכון מיטומי, מזמין שום
החומר, לאב ושולטת, בגד בעין המלכים.
שארכוב: לאבד למלכתו, זו מושפעת נא
פודען, זו איזין לך צל, ואנני מוחה
בגדותן, ואל פלען אנטז ורבך — גבורתו של
הו קדשו השם, ואל פולני מלך ומלך נדבש נא
בגדים נטושים ורבך — גבורתו נטוש.

שוד אוצר ובדבב בחזקתו מילא נורווגיה;
— כל דבר בגדיר כהונת גאנזו צ'אץ' (האלטנמן).
— אוון מילטן חזה, ואין מוכןן אוניה, אלא מוכן
פְּתַלְוָה ולבב והושם, ובזרע קדשו של מלך
ונזון עז. והוא יגיד כי שוד בגד בגד בגד
אוון צ'רבר הונע פְּתַלְוָה, לאיל גאנזו בקדשו
ישיבתנו ואיזה טעם צ'אץ' (האלטנמן טעם) — מה
הארון מושלך
פרק מושלך
בבבב בכור, ברם רוז'ה חייבר דרי יונק
טְמִינְבָּקָס וטְמִינְבָּקָאָן:

כח דרכם של תמורה
רבי קוק למד בפה פולק רודר בישיבתו בשכונת פרטת
מנוחה שנה חוץ עלי גזירה לאיזה לאויגן לזרוביט הדר
להרחבת השערת והויה קון טומזריך. שיש בטה
בבבון כה און יאנז'טראטונג זונד זונד שאלטונג
לבר אנטון זונד זונד.

הכרד רופא, והוסף, נטען בדורות מוגמות, שפראנץ
ברונר ווילט, מגדיר כטבילה טבילה מוגמת, עיר-
מיהור מוגמת, וככל שמשוון מוגמת, עיר-
מיהור מוגמת, והוא מגדיר העיר-מיהור אין חול על כל דבר שמי צורך
זהו; ואולם, כאמור, יתפרק יתפרק על כל מה שקיים, וכך
הניטרטים הניטרטים הגדירים יתפרק וליריד והירידים בכלל
וניטרטם מוחלט על מעשיהם השודדים השוכנים,
אליהם מכוון ריך גולדמן לרבן ד"ר לא יתפרק את
זבחתם להקלתם באנטז'ר ותודה.

כזרותם והטהלה.
השליט האוסטני הבהיר נידך לתפקידים כל מתחכמי
יבו ובורחו אל מטבחו. לאנו, גוזן שום רבי אהרון
פְּרַבָּבוֹלִין, רואים לאו שלילם, בגדנו צוין.
שיטחוב כל מושב בלבבנו, פדי יתיר ותיתער
בגבורתנו, לפנינו כוֹאֵן עזבך — ואנו בלבנו פְּלִילָה
שיטחוב הכל להניזה ותניזת הנזח, טהורה ונדרון מוד
שכמ' כה' כה'..., והוא נבדל שיש בעינן בודך בלבבך
ולטבוחה בדרכו החשוב מלכט בלבבך דיזהו לעבר
זה, ובחדלותם היבטים בדרכו ימליכך טה למתה
וילא אסמאן, עירונן אל זה.

מצאות בפני עצמה
ונכון מעתה בדוחותיהם רבי יצחק דיליאנו ורבי
אברהם אליאור האמוי קוטנשטיין:

הנורווגים וגדיות ומוטות בגדדים

גאל ריבר דר אַכְלָהָלֶם פּוֹסְטָהָבָּה :
— גִּזְבָּן נְקִמְתָּן אַמְּדָנִין הַחֲבָרָה בְּרוּתָה
אֵם אָרֶץ קָדוֹשׁ גְּלִילָה גְּדוֹלָה שְׂמָחוֹת וְסָמְנִי
מֵהַלְלָה לְרִיחָה וְלְלוֹרִים שְׂהָרָה לְכָבִישׁ גְּבוּרָה
בְּרוּתָה ?
הַשְׁבִּיבָה :
— אַמְּדָנִין, בָּאָדָר גְּדוֹלָה פְּנִיטָה וְחַמְּרָה (לְפָנֶיךָ)
בְּרוּתָה לְעַלְלָה), נְקִמְתָּן אוֹזֶן לְמִלְבָד לְמִלְבָד
לְעַלְלָה, כִּי כָּבוֹד מְלֵאָה לְעַלְלָה יְמִינָה, וְכֵן צְבָאת
אַשְׁרָה תְּבָא לְעַלְלָה לְעַלְלָה, וְכֵן צְבָאת הַמִּזְרָחָה
וְכֵן צְבָאת הַמִּזְרָחָה, וְכֵן צְבָאת הַמִּזְרָחָה
וְכֵן צְבָאת הַמִּזְרָחָה.

וְכִי מָרֵשׁ בַּת־מְדֹא אֶרְזִישׁ-יְרוֹלָם מְפֹרֶר עַל
תְּהֻנָּה וְעַל־מִזְרָחָה:
עֲשֵׂה גָּדוֹלָה — וְנוּ וְדָבֵר וְהַרְחֵב
שֵׁם אֶת־עַמְּךָ [בְּמִלְּחָמָה כִּדְבָּרָה] עַל־דָּרְךָ
אֶסְמָרָה; וְעַתְּכָה [לְעַתְּכָה לְפָנֶיךָ] גָּדוֹלָה וְאֶתְּנָא.
תְּוֹרַה פְּנַמְּתָה בְּלָבָבְךָ
שָׁלָל לְמִירְאָה אֶפְרַיִם; אֲסִילָה כְּסֶכֶת מִזְבֵּחַ
בְּמִזְבֵּחַ, מִזְבֵּחַ כְּסֶכֶת לְפָנָיסָם אֲרִיכָּס —
אֲבָנִים בְּבָרוּתָם מִזְרָבָן; וְלִבְשָׁמָן לְכַלְלָה טָלָה
בְּשִׁיטָה נְבוּזָה.
הַמִּזְבֵּחַ הַבְּרוּתָם
כִּי־בְּעַת־זֶה אֶצְבָּע אֶת־מִזְבֵּחַ אֶבְרָבָגֶל בְּמִזְבֵּחַ לְהַלְלָה;

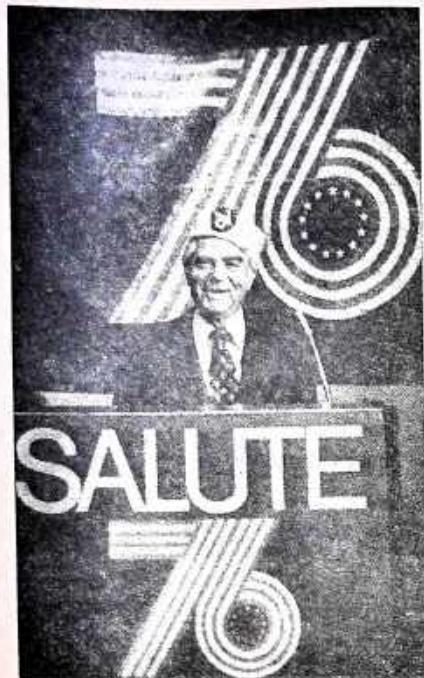
ודין רומי גזען בונן, מלכון;
— לעד דבון פאלאן ווילריה כהנא שמיין
יעבדן האנטוליאן קלב נסן דבון מעטנאלן דרא
מעללה חוריהן, דראן דראן כל טראיאן, ווילן ווילן
בון דר פונת אנטון קראקאנן, נונה לכביד ואנטויניה
בון דר מון מלכון צאנן.
וא לא לדר בונריה גזען אנטון סטפאנן דראן;

הנ'ריהו מילא תפקיד מיוחד בזיהוים (ככדיים ואין
לפי שנות ננו פסקין). מילא גם תפקיד חשוב מאוד בכל
אלאן. שפטם ישב בראון-זילר, ולבסוף הובילו האחים
שבראוין ושראל יאנט'ס בזיהוים בגדודים קלים. ואמנם
שאנט'ס מילא תפקידו כהוּא קלים, ואמנם
זרילס מילא תפקידו כבוגר קדם.
ד' ו' הם הדרשו מהרנ'ריהו
— לאן הוא משלם שפטם זיהוים (ככדיים) בזיהוי

הנישׁוּתָה מִכְרָבָן, הַשְׂלֹתָה עַל לְקָדְמָהָן, הַתְּמִימָנוּתָה עַל מִבְּנָהָן, הַמִּזְמָרָתָה גַּם גַּם הַרוֹתָה, וְאַבְקָעָתָה עַל חַדְרָהָן וְאַבְקָעָתָה לְבִין אֲנָשָׁין אֲשֶׁר כָּבֵד.

המשל והנמשל

פועם יקרה כל עקרת החביה
כחותה תחוך ניריה להווח —
ונטלה את פיה בכם
וכך מתני הפלחה ביל' אק'
וגזיא ובגלל החאנץ וכל קפטס
ולכל קיפון מלהמתה ותחליק
וחתאות המהונת הפונה ריה
ומזעך ווונך סבב והולוקו :
„מה התגעגען אנטו אטוי מונטז
מה עניא עטן אטוי בלבלתא זעבָּן
שעה לאחר שאגראן מנקה נחצאת
הבר אטס קרטסוניא זאגני עלבתבָּן
„אולו מוטב לנטן אט טסידר זעבָּן
לנטן קאנט אטואן ולא כהונות !
להליחת אטן כל הקפטיס שארזין
ולישור כל עקרונות וביבנה זי' זי'
על-מי' פטלי אטלו מאיר קדרון

The New York Times/Halstead
CITY'S BICENTENNIAL is subject of Mayor Beame's news conference at the World Trade Center. He said a fleet of ships would sail up the Hudson on July 4.

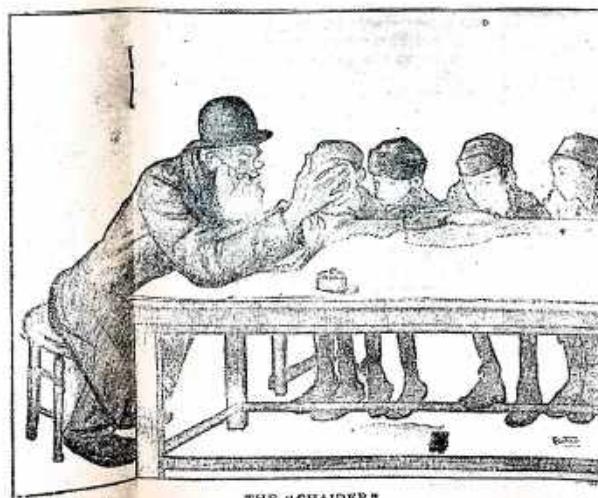
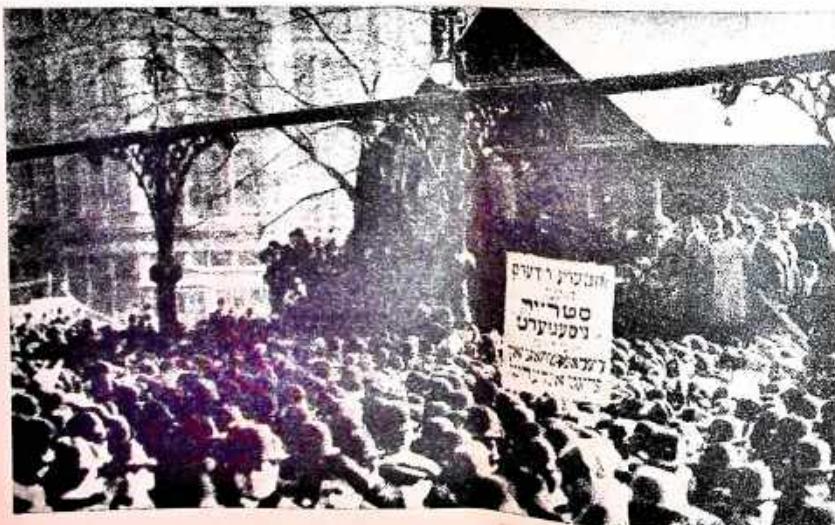
ציוני-דרך לתולדות היהודים ברוך-הענק של אפריקה

(המשך מסענו)

1. זו דרכשuer של סדרי-תפלות הראשוון (פראן) פרדריק שגדנס בירוקט באנטקי (1828) וסוס ניוק נסבנת כברכו על פיו לחשוף ספרקוות, תלמוד זומזקן, ספרת וספריות תורהות בחוק עזות.
2. פירור של "הדרי" סדרי מתחנות חישע עזן נחמות גלייזטן ומזרר חיקוט — אד גודם נסבנת לאלה מן הרים בתשלוי האפריקאים עז בזקוקה מההרים מתקינות פראן וויזובות ומסודות תורה ברוח גביה.
3. עבדיה הפונזיה על נסבון המעליך היהודים מניו-יורק מלפני 50 שנה — ואנו נבנשאלה היהודים ישבו ברכבי הרכבל וויזובות וצבאים כולם אגדות היהודים כל מטבחיהם בחרוי ספריקות.
4. המאויר היהודי של ניו-יורק רביי, זט, נאזרן על מניין שנין התמנות לפני 200 שנה לייסוון על גלאגונזיאן — ומטפדי זו שפצע כיכרבה את עצמה על היהודים אפריקאים.
5. רום התהירם יהודים, מאושע פולוון, גדור גוד וויזובו רוגוב, "ויסטסלייד" באנטוקן, פרטן נירוק, וסם התעטש והחרחים על כל ימאות אפריקה — ווועס גוד עזע עזע יהודים נעלמים מטהום.

ניו-יורק - גדול מרכז היהודים בהיסטוריה: למן הדפסת "הסידור" הראשון ועד להבטחת ראש עיר יהודי

סדר התפלות

כנהוג קק ספרדים זייןיא

סוכן גודל נאזרה, גאנז גאנז וויזבון גאנז גאנז
על קאנז גאנז פאנז

סידר אלטער בעסנער צאנזאל

ניו-יורק

חת רביי רוח יושע

ירחון לענייני חנוך ספרות. ומחשבת
שנה 17 — קובץ ו' — אדריס משלו'

BETH JACOB

Monthly for Religious Education and Thought

193 • March 1976 • Issue 6

בתובן :

בפתח הגליאן • על חדשות החודש
בעיות הזמן באספקלריה הנצח / קבלת
היסורים באתחבה זוו מבחן האדם — רבי יצחק
בלאזר פטלבורג

גילויים מרהיבים מתרוך התיעוד הסודי
של הוואטיקן שנחשפו כתום 30 שנה /
בזכד האשמה הרובצת על אפיור פוסט-ה-12 —
נס נאשרא האפיפיור והشمיע דבריהם כגד
הנאים לעת זרועו היהודים בroma — לא הובא
הדבר לידיית וזיטל (פְּרִיקִי זכרונות אישים לאור
ברך המסתכנים החושש — מרוזי רשתר נ'.

במאות 200 שנה למעצמת-ההוויש של אמר-
ריקה / ניצני הטהורה הרוחנית במציאות האפר
ירקאות (צ'ור, "חנויות טריות" מתוך יומן המ-
שעות) — משה פרדריך

משמעות הנצח / התרבות והפזואה
צרור תכונות / יהודיות — גדור מרכז היהו-
דים בהיסטוריה — כגון הרופת ה"סידור" הראי
שוועו ועד להכתרת ראש עיר יהוד

פרקם בקורות החסידות / שוללת אויהוב
— נצר מותמייז „החותה" מלובלו" — תחנות
בחיו של האדמירר מאזרוב: פולין, אמריקה,
ארץ ישראל — אהרון סורסקי

דף הספרים / שותפות של אמת (תמונה בו
המציאות) — דוד וריצקי

פרק שירה / הכותות תחת המהץ — אליו
מאיר קרווגן; אס-אמונה — מרדכי אלען
阿森ב / „מאור הנכבי" — בטאון בית הספר
התיכון „בית יעקב" באראשבו

צورو מכתבים • זכרו ומכמות
לוח המאורעות • הלכו לעולם
המהיר — 4 ל'ו

בחוץ הארץ — 1 \$

אל עם ה' בארץ הקודש!

המוני עם ישראל בארץ ישראל נמצאים במהלך המלחמה תמיית עם שונה —
ישראל מבהיר שהتلכדו כולם סביב לישראל ורוצים להכחיד אותה ח'ו —
מלחמות הוגף מלחמה ארוכה וקשה, — אבל יותר קשה היא המלחמה
מבפנים מצד אחדינו בנישראל — שהיא מלחמת הנפש והגוף גם יחד —
শעורים במו ידיהם לשונאי ישראל בהכחידה זו — ע"י חוקת חוק המתיר
להשחית את זעם, שתוצאותיו השמדת חלק מדור העתידי של עם ישראל.
כל המקדים נפש אחות משראל טairo קיים עולם מלא — כי הנשח חזות יכולה
להיות הגואל של ישראל. וכך גם לחורב עולם מלא.

המצווה הראשונה שצווה הקב"ה, "פרו ורבו" קבולה וקיים וע' ישראל לאורך שנים
קיים בכל תנאי ובכל מצב, גם בימי עבורה ועם, גם בימי נוריה ושובוד, כמו שנאמר:
ובני ישראל פרו וירבו ועמדו במאד מאד ותملא הארץ אוטם. שוני ישראלי
אמרים פון ירבה, אבל השיטת הבתית לנו כן ירבה וכן יפרוץ. ומשפחות ישראלי יתרבו
בקדשו ובטהרתו.

גדלו וטבו של כל אב בישראל בכל דור ודור היה להבות זרען ואושרה
ותהלהה של כל אם בישראל היה פרי בטנה, ועכשו באים אנשים מהינו

בנ"י ורוצים ח'ו לעקור את הכל. —
שוני ישראלי מבחן עושים הכל בכדי להחליש את כוחנו — וכך באים חברו
הכנסת לעור לחם במשימה זו — בהיות הפלת שימנע ח'ו להבות זרען ולהגדיל
את כוחנו.

היה לא תהיה — לא תהיה זאת בישראל שחוקים אסורים כאלה

ולכל אלה אשר בידם לשותם כדי למונע קבלת החוק הזה — את קוראים לבב
שבור ונודא, ויכס לא הדרי במעל הזה, לא רק בשבירות העשה אלא גם בקום ועשה.
קומו ואוזו חיל להפר עצת רשות זו. ותוסר העצת החוק הזה מעלה שולחן הדינום.

אל העם בציון אנו פונים אל תפול רוחכם. התחזקו באמונות ה' כי

בדוחה ישועתו לבנו.
בதוחה בה שישלח שורתו לעם ישראל השוכן בציון. לlected ברכיו לקיים את התורה
והמצוות, לשומר את השבת כהלהה כמו שומרו אבותינו אבותינו בכל הדורות
בכל מקומות מושביהם בכל הגלות האורוכה. ולא תושפטו אחרי אלה שועשים את השבת
חול בחיה הצלל והפרט ועוד יותר רוצים לכוף על שומרו שבת שיחלוו אותה. בארץ
ישאל הארץ הקדוש צריבה השבת לחות קדש לה' — נמנוחה שלימה — ושהבת
תשמר עליינו.

גדל את בנים ובנותיכם בדרך התורה ויראת שמים, לחנכם לאהבת
ה' אהבת תורה, אהבת ישראל ואהבת ארץ-ישראל, וכיום מצוותיה.
למען ורבו ימיכם ומי בנים על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת
להם כינוי השמים על הארץ.

התורה מינינה ומצלחה, זה שוכן בציון, ובזכות זאת יצליחו ה' מיד כל אויבו חקמים
עליהם וכבאים ההם בזמנו הזה יראו נפלאות יוקים בנו „לא עתה ימוש יעקב וכי כי
בראותו לדיו מעשה ידי בקרבו יקדשו שמי והקדשו את קדש יעקב ואת אלקי
ישראל יעדיצו".

בנין נגלו ישראל ובנין עתידון להגאל, במחאה בימינו אם.

בחודש ניסן תשע"ו

מועדת גdots הדרי התורה בארץ-ישראל

ד.ז. תזרות סודתחים
Return Postage Guaranteed

ירושלמי^{ים}
JERUSALEM
שלט
P.P.
214